

Geometria Obliczeniowa

Diagramy Voronoi

Geometria Obliczeniowa

Część I: Zestaw
problemów

Problem 1 (Najbliższa para)

- Jeśli danych jest N punktów na płaszczyźnie, znaleźć dwa punkty, których wzajemna odległość jest najmniejsza.
- Zasadnicze pytanie geometrii obliczeniowej
- Problem kontroli lotów
- Czy konieczne jest badanie każdej pary punktów?

Problem 2 (Wszystkie pary)

- Jeśli danych jest N punktów na płaszczyźnie, znaleźć dla każdego z nich najbliższego sąsiada.
- Relacja nie musi być symetryczna
- 1 punkt może mieć wiele takich sąsiadów
- Pary wzajemne

Zastosowania: ekologia matematyczna, geografia, fizyka bryły sztywnej

Problem 3 (EMST)

- Jeśli danych jest N punktów na płaszczyźnie, stworzyć drzewo o najmniejszej całkowitej długości, którego wierzchołki są danymi punktami
- Drzewo Steinerja (problem klasy NP)
- MST zawiera najkrótszą krawędź
- Problem Euklidesowy jest mocno ogr.

Zastosowania: klastrowanie, wyznaczanie wymiaru zbioru punktów, rozpoznawanie wzorca, minimalizacja długości obwodu w układach komputerowych, podstawy do badań nad problemem komiwojażera

Problem 4 (Wypukła otoczka)

- Mając dany zbiór S złożony z N punktów na płaszczyźnie, znaleźć najmniejszy zbiór wypukły zawierający wszystkie punkty zbioru S . $\text{Conv}(S)$
- Kluczowe zagadnienie wielu problemów geometrii obliczeniowej

Zastosowania: rozpoznawanie wzorców, cięcia, rozlokowywanie towarów, statystyka (regresja liniowa, regresja izotoniczna, teoria głosowania, klastrowanie (średnica zbioru punktów)) i wiele wiele innych.

Problem 5 (Triangulacja)

- Jeśli danych jest N punktów na płaszczyźnie połączyć je nie przecinającymi się odcinkami tak, aby każdy obszar wewnątrz wypukłej otoczki był trójkątem.

Zastosowania: metoda elementu skończonego, numeryczna interpolacja danych dwuzmiennych

Problem 6 (Szukanie sąsiada)

- Jeśli danych jest N punktów na płaszczyźnie i jeśli możliwe jest przetwarzanie wstępne, jak szybko znaleźć najbliższego sąsiada nowego danego punktu q .

Zastosowania: problem klasyfikacji, rozpoznawanie mowy, identyfikacja cząstek elementarnych, pobieranie zapisu najlepiej pasującego

Problem 7 (k sąsiadów)

- Jeśli danych jest N punktów na płaszczyźnie i dopuszczalne jest przetwarzanie wstępne, jak szybko znaleźć k punktów najbliższych danemu punktowi q

Zastosowania: interpolacja, wyznaczanie konturu, klasyfikacja

Geometria Obliczeniowa

Część II: Diagramy
Voronoi

Diagram Voronoi

- Obszary Dirichleta
- Wielokąty Thiessena
- Komórki Wignera-Seitza
- Wielokąty Sąsiedztwa (Dan Hoey)

Definicja

- Niech dany będzie zbiór S N punktów.
- Wielokątem Voronoi związanym z p_i nazywamy zbiór wszystkich punktów (x, y) takich, że są one bliżej p_i niż jakikolwiek inny punkt w S . $V(i)$.
- Diagramem Voronoi nazywamy sieć wszystkich N wielokątów Voronoi $\text{Vor}(S)$

Analiza struktury diagramu

- Jeśli dane są dwa punkty p_i oraz p_j to zbiór punktów bliższych p_i niż p_j to półpłaszczyzna zawierająca p_i wyznaczona przez prostopadłą prostą dzielącą na pół odcinek $p_i p_j$. Oznaczamy taką półpłaszczyznę przez $H(p_i, p_j)$.

$$V(i) = \bigcap_{i \neq j} H(p_i, p_j)$$

Wielokąt Voronoi

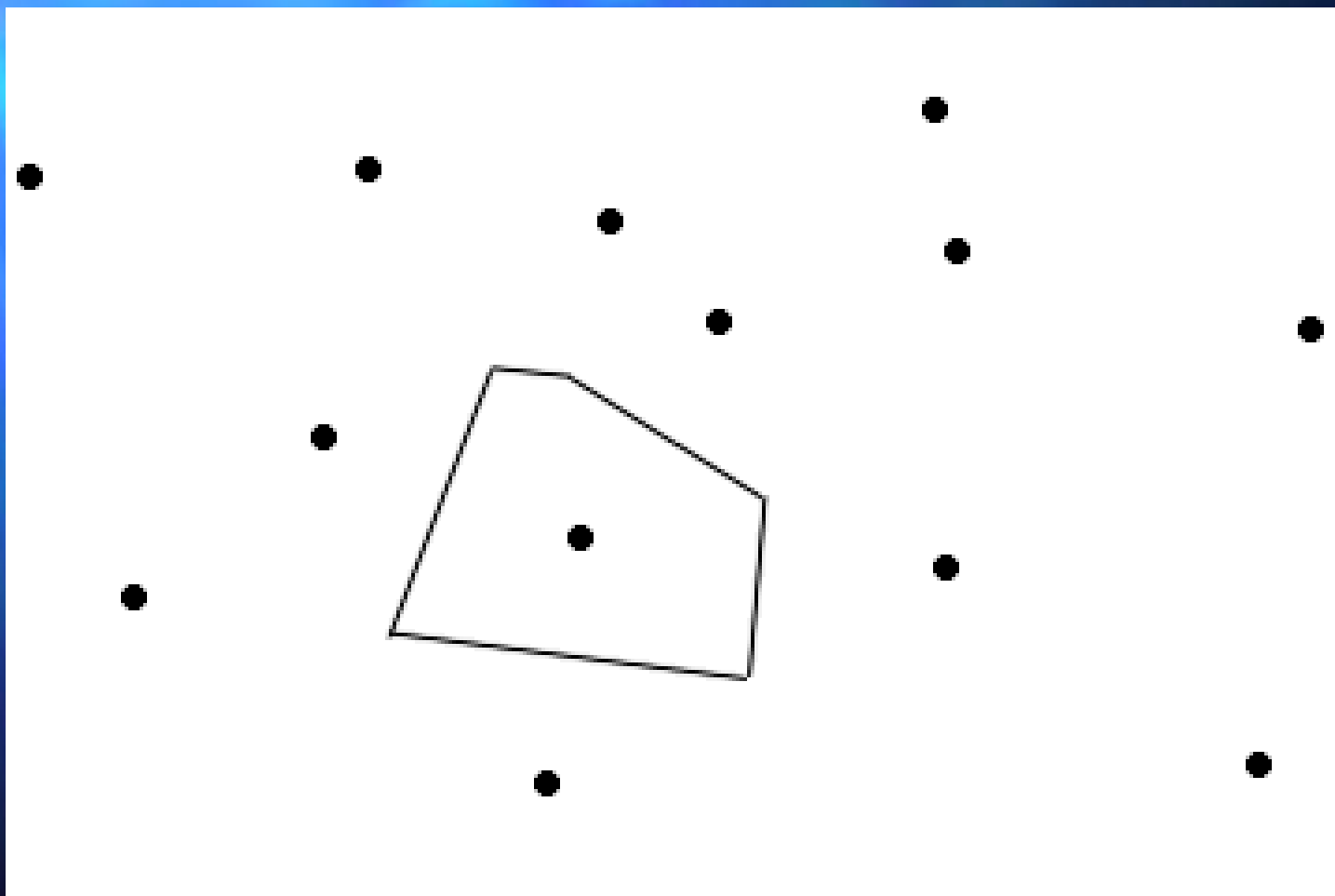
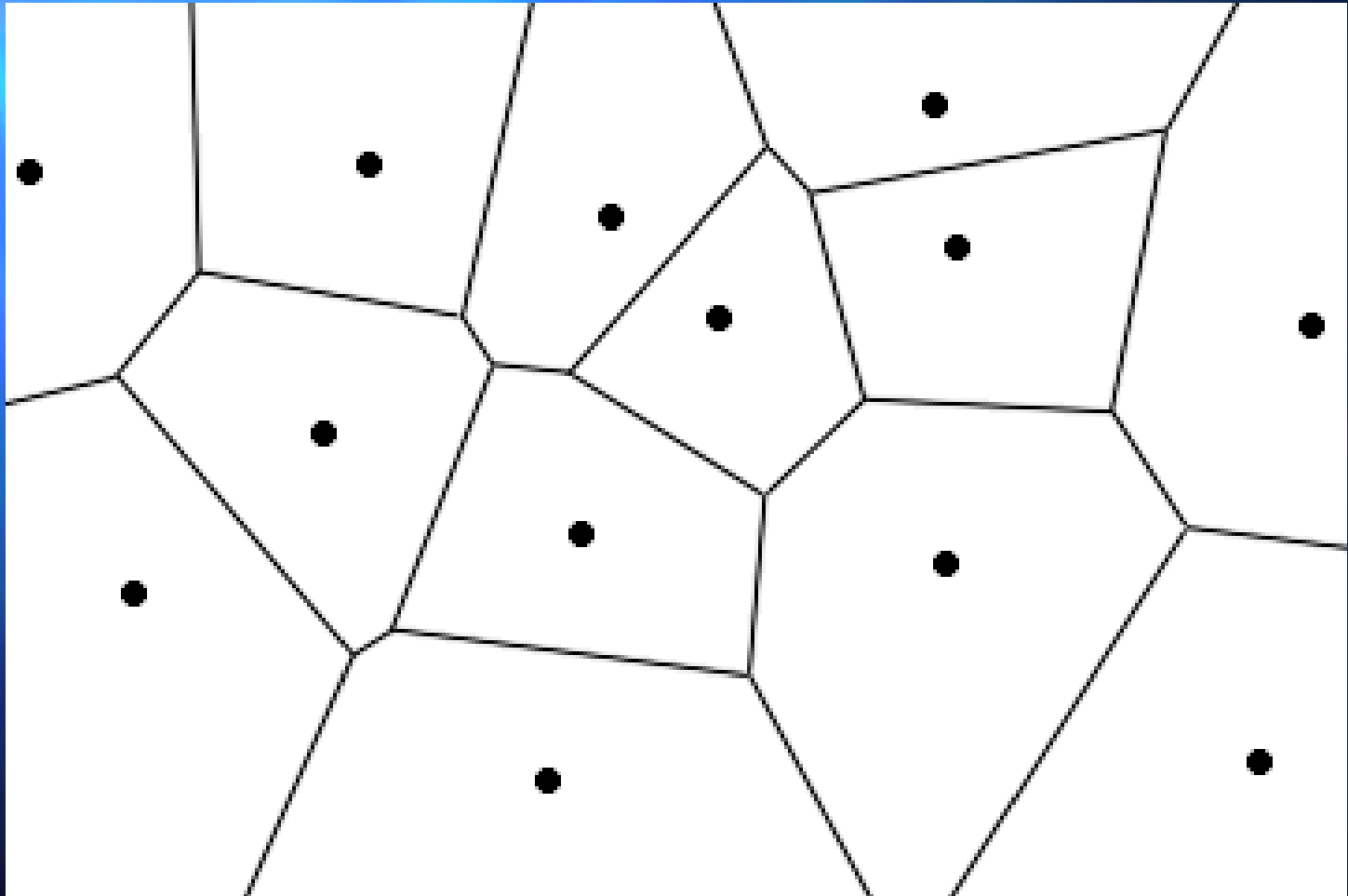

Diagram Voronoi

Geometria Obliczeniowa

Część III: Własności
Diagramów Voronoi

Dodatkowe założenie

- Żadne cztery punkty pierwotnego zbioru S nie leżą na obwodzie jednego koła.
- Jeśli założenie to nie jest spełnione, konieczne jest dodawanie do stwierdzeń dowodów twierdzeń długich, choć niewiele wnoszących uzupełnień.

Twierdzenie 1

- Każdy węzeł diagramu Voronoi jest wspólnym przecięciem dokładnie trzech krawędzi diagramu.

Twierdzenie 2

- Dla każdego wężła v diagramu Voronoi zbioru S okrąg $C(v)$ nie zawiera żadnych innych punktów S .

Twierdzenie 3

- Każdy najbliższy sąsiad p_i z S definiuje krawędź wielokąta Voronoi $V(i)$.

Twierdzenie 4

- Wielokąt $V(i)$ jest nieograniczony wtedy i tylko wtedy, gdy p_i jest punktem na brzegu otoczki wypukłej zbioru S .

Twierdzenie 5

- Prosta dualna diagramu Voronoi jest triangulacją.
- W tej prostej postaci twierdzenie to zawodzi, jeśli pewne podzbiory czterech lub więcej punktów leżą na jednym okręgu. W takim przypadku jednak uzupełnienie triangulacji jest proste.

Twierdzenie 6

- Diagram Voronoi dla N punktów ma co najwyżej $2N-5$ węzłów i $3N-6$ krawędzi.

Geometria Obliczeniowa

Część IV: Tworzenie
Diagramów Voronoi

Tworzenie diagramu Voronoi

- Struktura danych: DCEL
- Czas tworzenia pojedynczego wielokąta wynosi $O(N \log N)$.
- Czy na stworzenie całego diagramu potrzebujemy $O(N^2 \log N)$?
- Metoda dziel i rządź

Zastosowania: archeologia, ekologia, leśnictwo, fizyka cząstek elementarnych, badanie konkurujących ze sobą centrów handlowych.

Struktura danych: DCEL

- V_1 – początek, V_2 – koniec krawędzi
- F_1 – nazwa leżąca na lewo F_2 – na prawo od krawędzi.
- P_1 – wskazuje węzeł krawędzi, zawierający pierwszą krawędź znajdującą się za (V_1, V_2) w kier. przeciwnym do ruchu wz.

Szkic algorytmu

- Dzielimy S na dwa podzbiory, S_1 oraz S_2 , o mniej więcej równej wielkości.
- Tworzymy rekurencyjnie $\text{Vor}(S_1)$ i $\text{Vor}(S_2)$.
- Łączymy $\text{Vor}(S_1)$ i $\text{Vor}(S_2)$, aby uzyskać $\text{Vor}(S)$.

Dlaczego ma to w ogóle działać?

- Dlaczego mamy sądzić, że $\text{Vor}(S_1)$ oraz $\text{Vor}(S_2)$ są powiązane z $\text{Vor}(S)$?
- Jeśli dany jest podział $\{S_1, S_2\}$ zbioru S , niech $\zeta(S_1, S_2)$ oznacza zbiór krawędzi Voronoi wspólnych dla par wielokątów $V(i)$ oraz $V(j)$ diagramu $\text{Vor}(S)$ dla p_i należącego do S_1 oraz p_j należącego do S_2 .

Dlaczego ma to w ogóle działać?

- $\zeta(S_1, S_2)$ składa się z cykli i łańcuchów rozłącznych krawędzi. Jeśli łańcuch zawiera tylko jedną krawędź, jest to prosta; w przeciwnym razie jego dwie krawędzie skrajne są półprostymi.
- Jeśli S_1 i S_2 są oddzielone liniowo, to $\zeta(S_1, S_2)$ składa się z pojedynczego łańcucha monotonicznego.

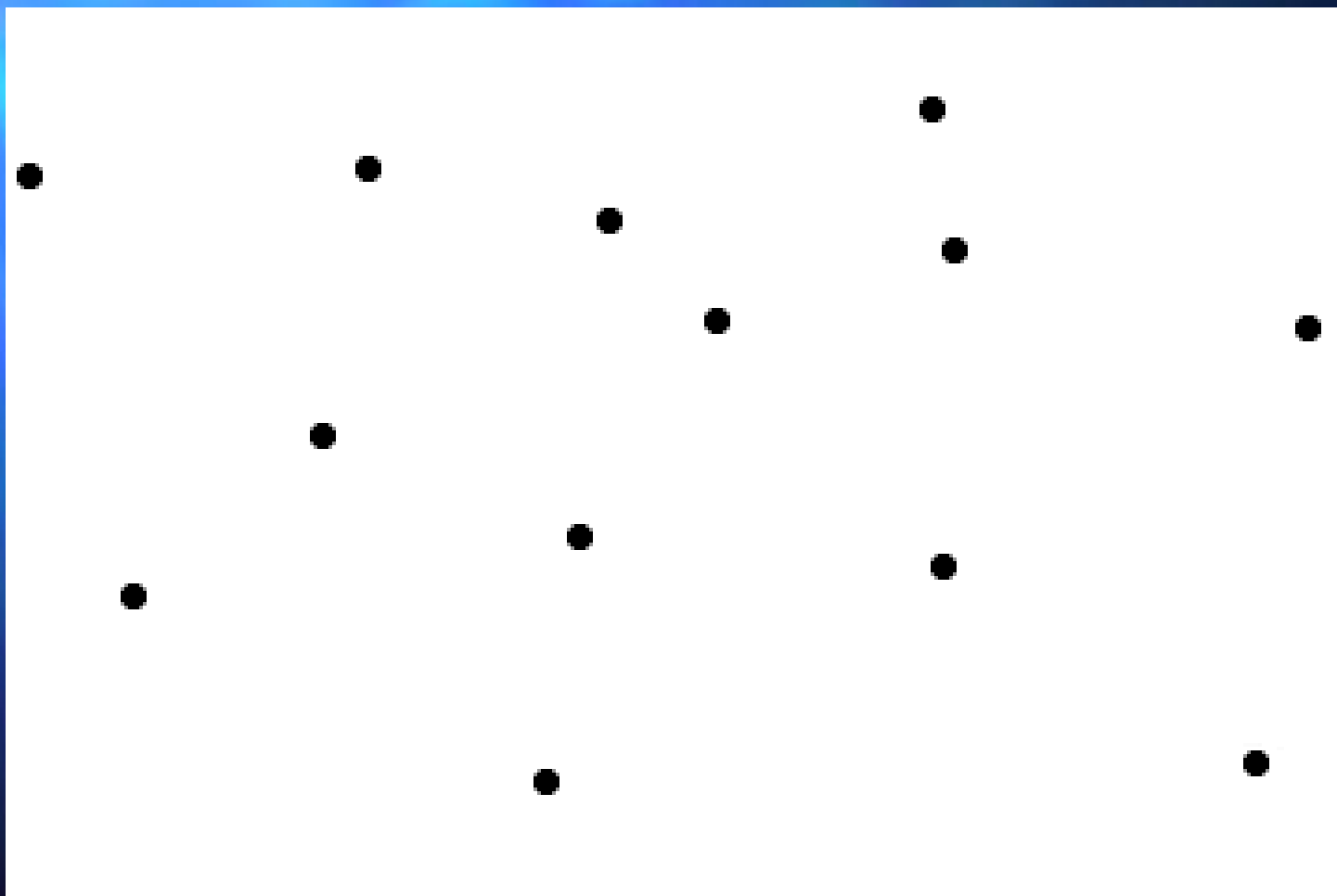
Dlaczego ma to w ogóle działać?

- Niech $\zeta(S_1, S_2)$ dzieli płaszczyznę na część lewą (π_l) i prawą (π_r).
- Jeśli S_1 i S_2 są rozdzielone liniowo pionową prostą tak, że S_1 jest na lewo od S_2 , diagram Voronoi $\text{Vor}(S)$ jest sumą części wspólnych $\text{Vor}(S_1)$ i π_l oraz $\text{Vor}(S_2)$ i π_r .

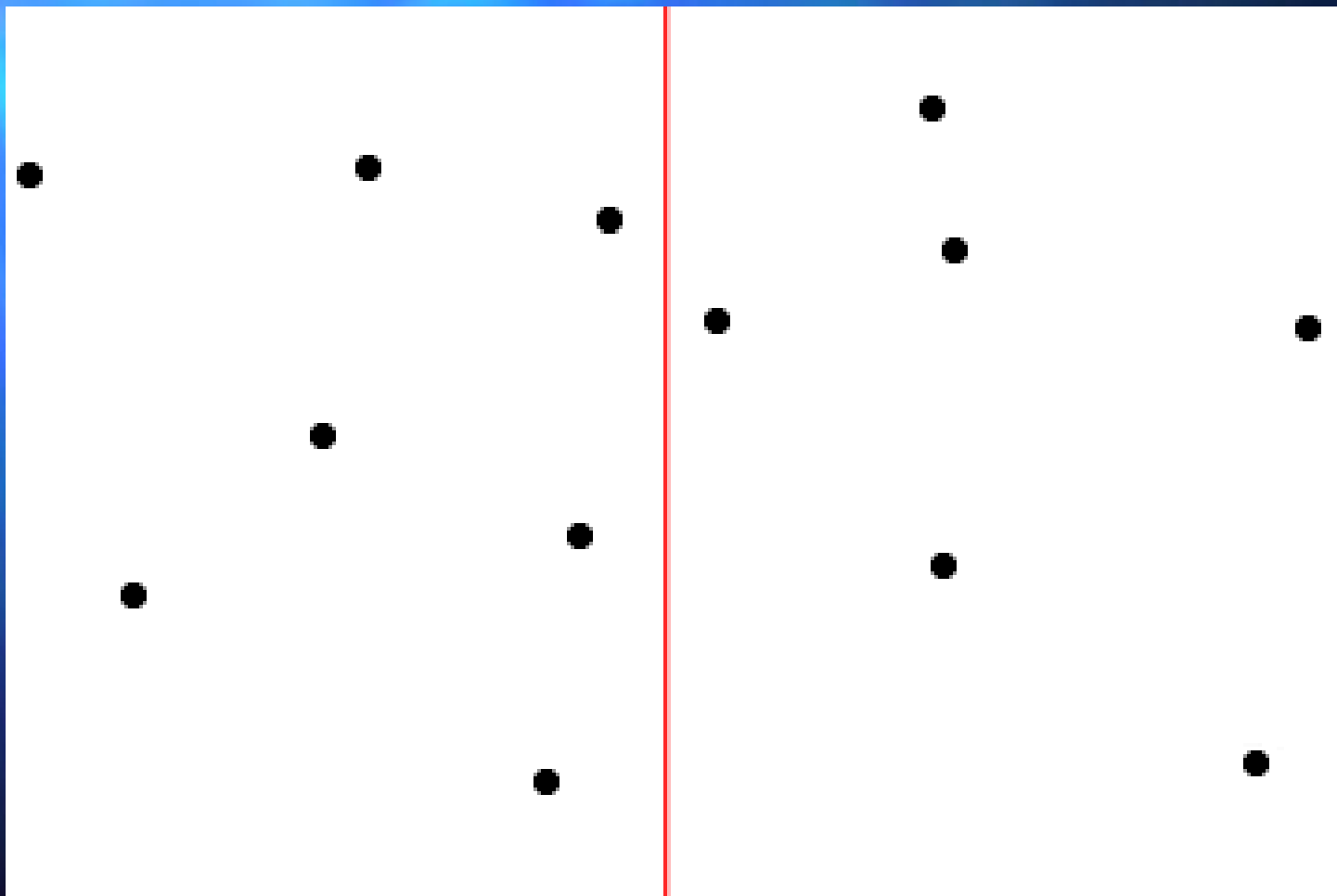
Algorytm właściwy

- Dzielimy S na dwa podzbiory, S_1 i S_2 , o mniej więcej równej wielkości, korzystając z mediany współrzędnych x .
- Tworzymy rekurencyjnie $\text{Vor}(S_1)$ oraz $\text{Vor}(S_2)$
- Tworzymy łańcuch $\zeta(S_1, S_2)$.
- Odrzucamy wszystkie krawędzie $\text{Vor}(S_2)$ leżące na lewo od ζ i wszystkie krawędzie z $\text{Vor}(S_1)$ leżące na prawo od ζ .

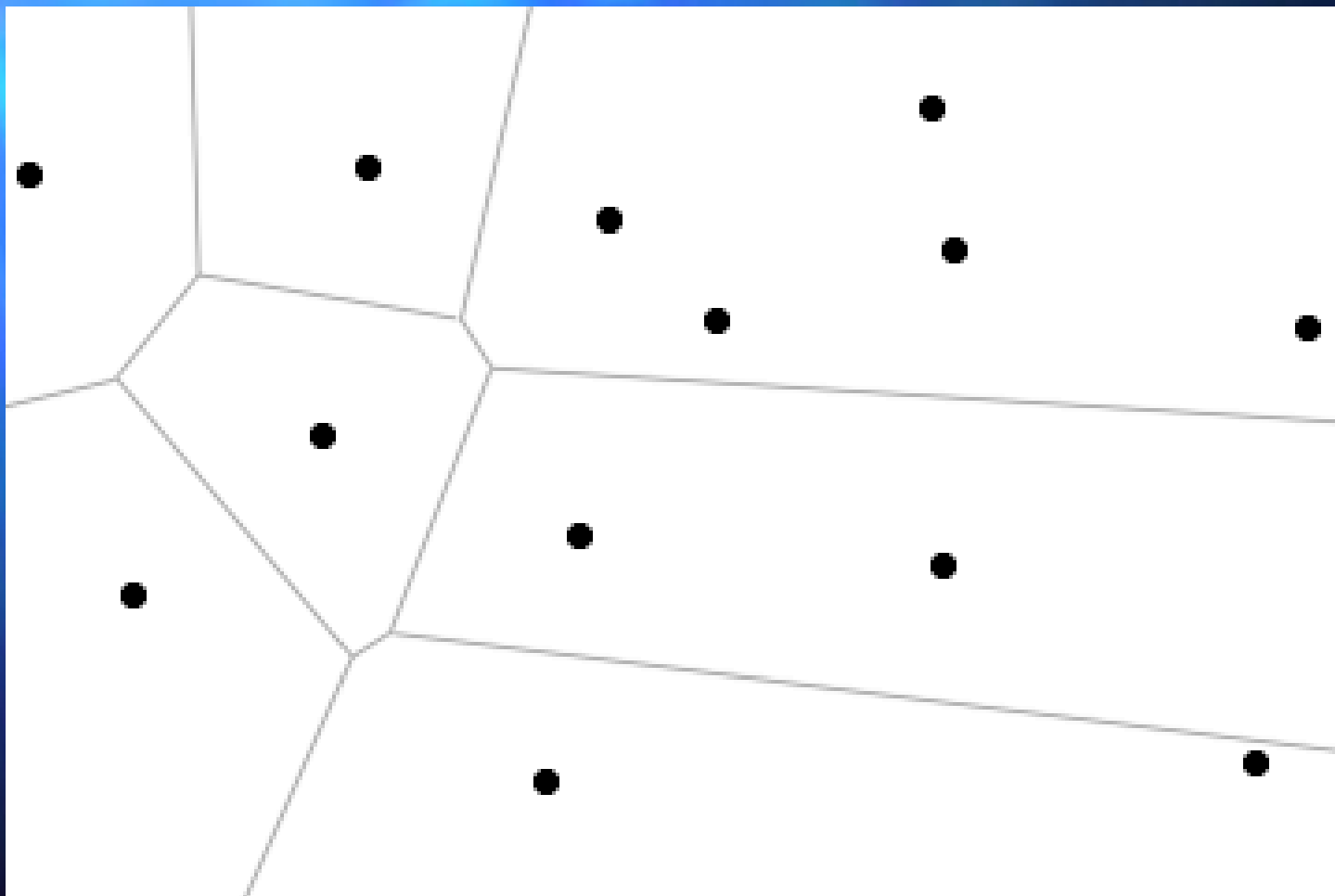
Dla wzrokowców

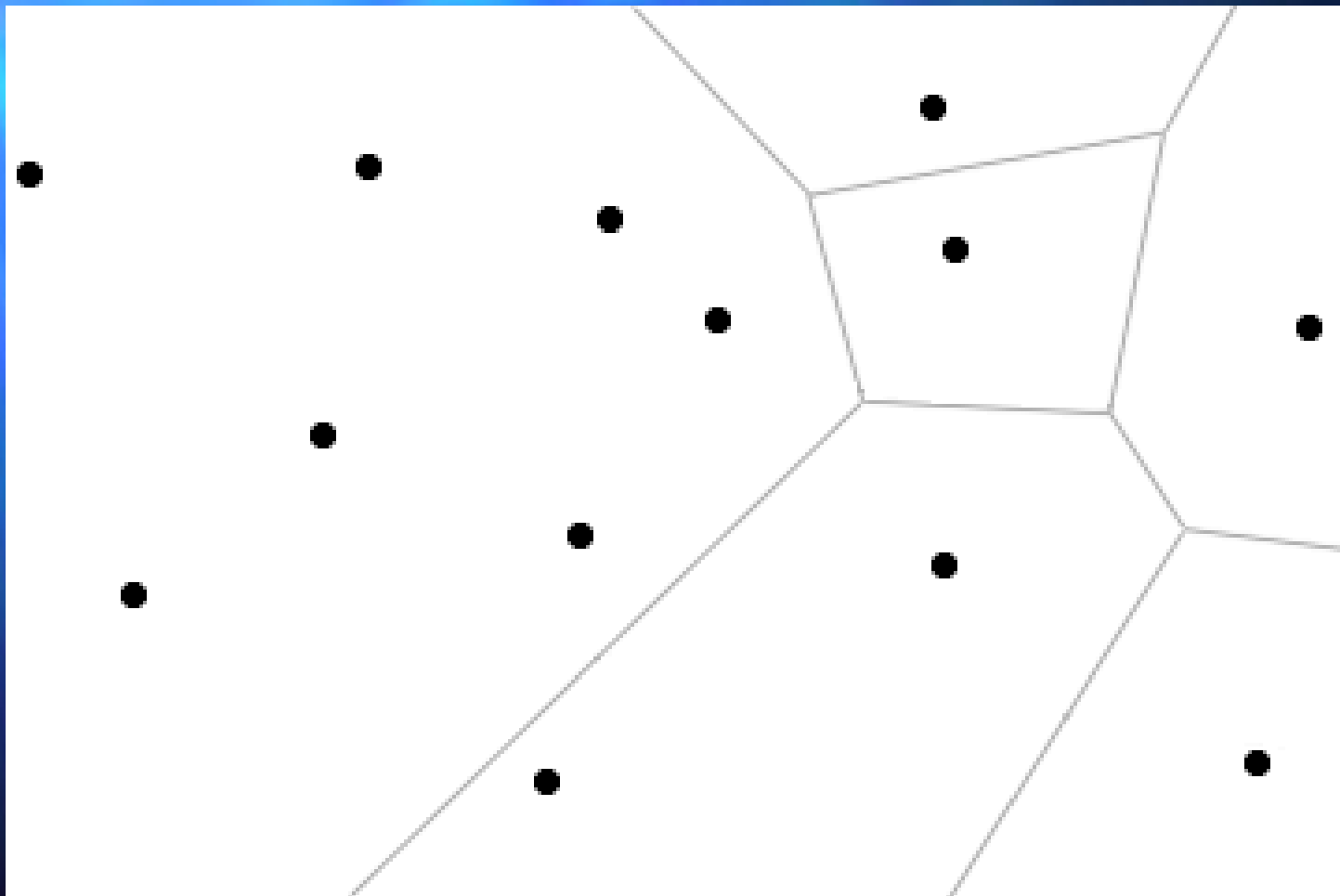
Dla wzrokowców

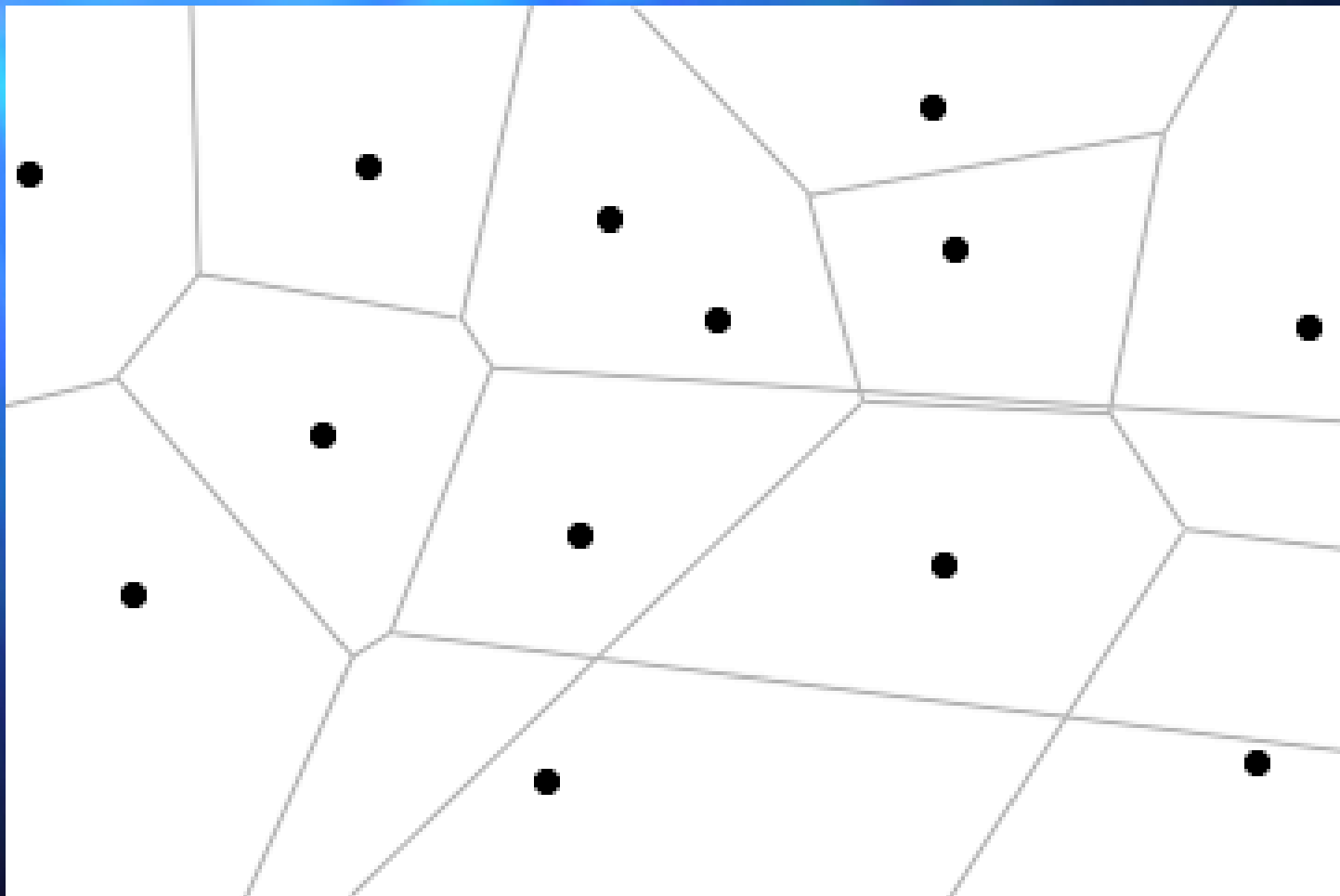
Dla wzrokowców

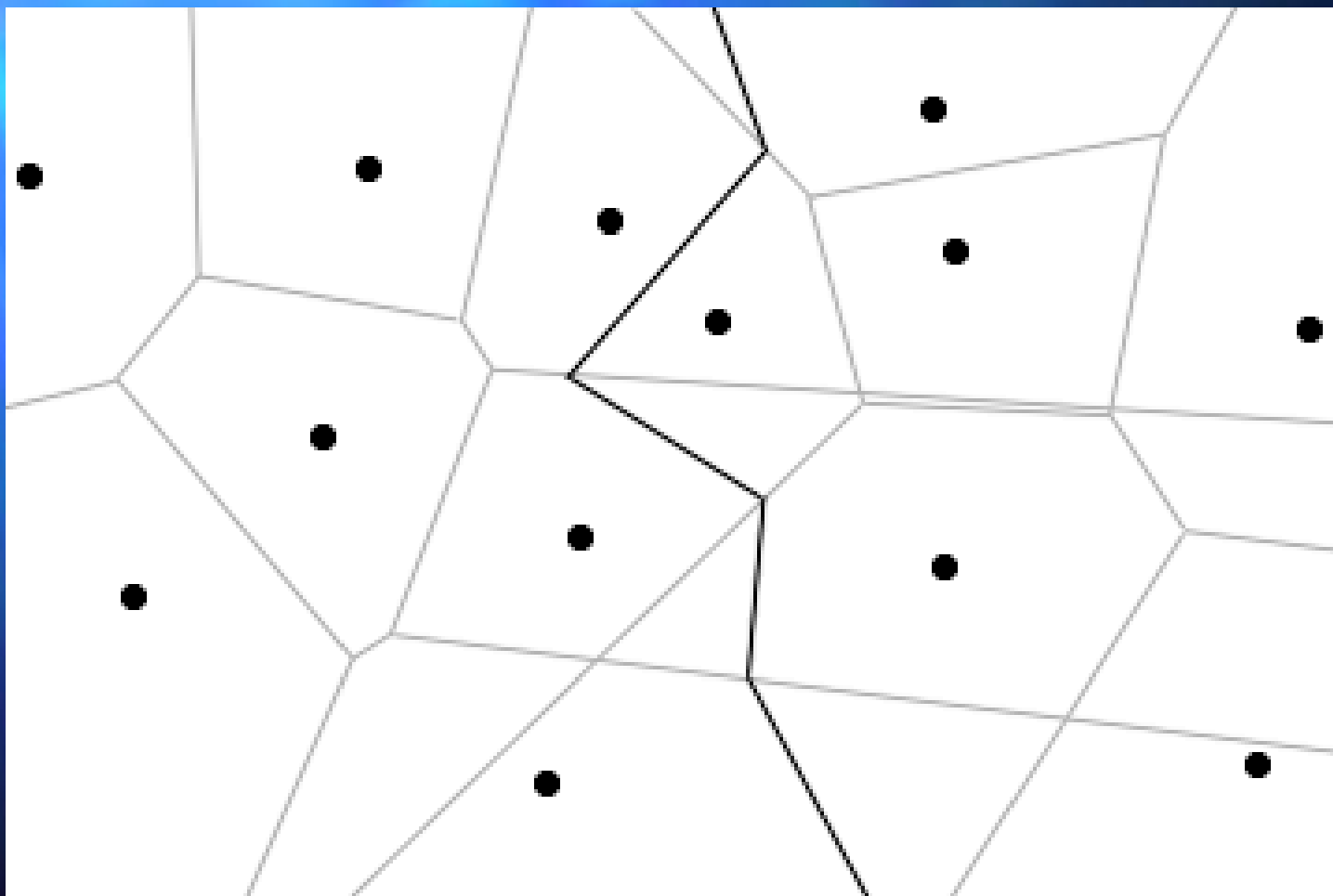
Dla wzrokowców

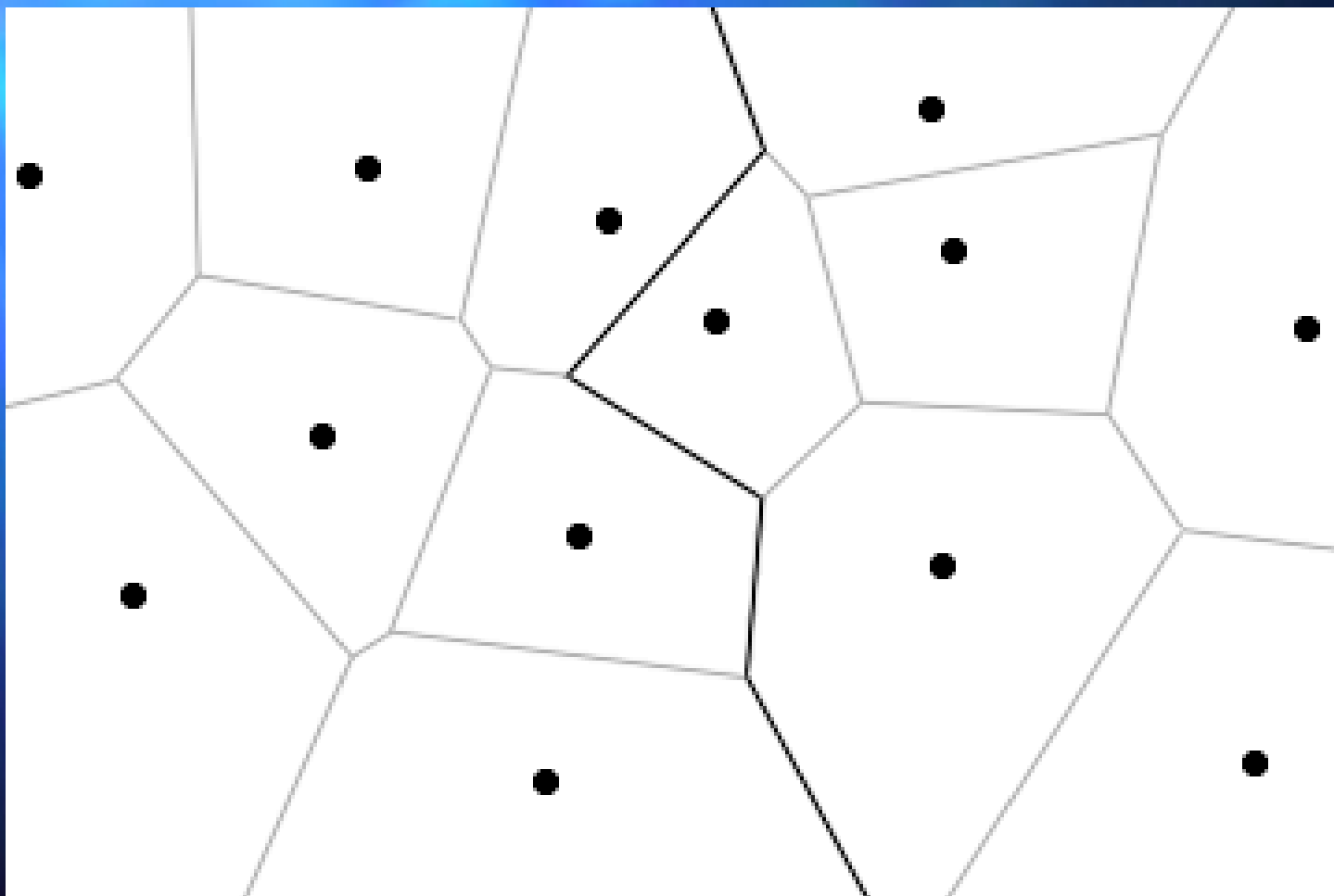
Dla wzrokowców

Dla wzrokowców

Dla wzrokowców

Tworzenie łańcucha dzielącego

- Krok I: Znalezienie półprostych.
- Każda z półprostych dzieli prostopadle na pół odcinki wspierające $\text{Conv}(S_1)$ i $\text{Conv}(S_2)$.
- Marsz od jednej półprostej do drugiej.
- Poszczególne "odcinki" łańcucha zaczynają się i kończą na krawędziach $\text{Vor}(S_1)$ i $\text{Vor}(S_2)$ patrz twierdzenie 1.

Tworzenie łańcucha dzielącego

- Niech będzie dana krawędź e (należący do ζ) i bieżący węzeł v . Znaleźć następną krawędź e' oraz węzeł v' .
- Niech e rozdziela $V(i)$ oraz $V(j)$ dla p_i należącego do S_1 oraz p_j należącego do S_2 .
- Jak przeglądać brzegi $\text{Vor}(S_1)$ i $\text{Vor}(S_2)$?

Tworzenie łańcucha dzielącego

- Niech e_1, e_2, \dots, e_k należy do ζ i $V(i)$. Niech (b.s.o.) p_i należy do S_1 .
- Niech q_1, q_2, \dots, q_k będą przecięciami między przedłużeniami krawędzi e_1, e_2, \dots, e_k , a brzegiem $V(i)$ z $\text{Vor}(S_1)$.
- Obserwacja: q_1, q_2, \dots, q_k jest uporządkowane na brzegu $V(i)$ zgodnie z ruchem wskazówek zegara.

Złożoność asymptotyczna

- $T(N) = 2T(N/2) + O(N)$
- Z twierdzenia o rekurencji uniwersalnej:
- $N^{\log_2 2} = N$ zatem $N^{\log_2 2} = O(N)$
- $T(N) = O(N \lg N)$
- Jest to czas optymalny.
- Czy powinien nas ten wynik zdziwić?

Geometria Obliczeniowa

Część V: Rozwiązywanie
problemów sąsiedztwa
diagramem Voronoi

Wszyscy najbliżsi sąsiedzi

- Problem ten można w czasie liniowym przekształcić w Diagram Voronoi, co oznacza możliwość rozwiązania go w czasie $O(N \lg N)$, który to czas jest optymalny.
- Twierdzenie 3.

Najbliższa para

- Problem najbliższej pary można przekształcić w czasie liniowym w problem wszystkich najbliższych sąsiadów, a zatem można go rozwiązać dzięki diagramowi Voronoi w czasie $O(N \lg N)$. Jest to czas optymalny.

Szukanie sąsiada

- Poszukiwanie najbliższego sąsiada może być wykonane w czasie $O(\lg N)$ przy użyciu pamięci $O(N)$ i z czasem przetwarzania wstępnego $O(N \lg N)$, co stanowi rozwiązanie optymalne.

Metody przeszukiwania PGP: metoda warstw, metoda łańcuchowa, (1977) metoda separatora na płaszczyźnie, metoda doskonalenia triangulacji, metoda łańcuchowa z mostkowaniem i metoda trapezów

Triangulacja (Delaunay)

- Triangulacja charakteryzująca się tym, że okrąg na poszczególnych trójkątach jest pusty (twierdzenie 2 i 4), może być znaleziona w czasie $O(N \lg N)$ – jest to czas optymalny dla dowolnej triangulacji.
- EMST może być wyznaczone z triangulacji Delaunay.

Wypukła otoczka

- Jeśli dany jest diagram Voronoi N punktów na płaszczyźnie, otoczka wypukła może zostać znaleziona w czasie liniowym.

To jeszcze nie koniec!!!

- Istnieje jeszcze bardzo wiele problemów, które można rozwiązać za pomocą Diagramu Voronoi
- Diagram Voronoi posiada jeszcze bardzo wiele zaskakujących własności
- Istnieją diagramy Voronoi w wyższych wymiarach i wyższych rzędów

Źródła

- Franco P. Preparata i Micheal Ian Shamos. *Geometria obliczeniowa. Wprowadzenie*. Helion 2003.